

Dos mil 10

Érem ja prop del Nadal passat. Jo eixia amb el cotxe de Xàtiva cap al meu poble, vaig engegar la ràdio i pels altaveus va aparéixer la veu d'un senyor, el nom del qual desconec, que feia una anàlisi de la situació econòmica i social tan dramàtica que inevitablement vaig recordar la sibil·la que anuncia cada any, justament per Nadal, la fi del món.

Érem ja prop del Nadal passat. Jo eixia amb el cotxe de Xàtiva cap al meu poble, vaig engegar la ràdio i vaig sintonitzar expressament una emissora espanyola d'ideologia extrema i de nom econòmic. Diguem-ne esport de risc, si voleu, però s'ha de sentir de tot per a poder opinar. Pels altaveus va aparéixer la veu d'un senyor, el nom del qual desconec, que feia una anàlisi de la situació econòmica i social tan dramàtica que inevitablement vaig recordar la sibil·la que anuncia cada any, justament per Nadal, la fi del món. Ho pintava tot tan negre, tan abocat al desastre final, que per un instant vaig pensar a parar a sopar en el McDonald's i així suïcidar-me per estalviar-me el drama. No en vaig ser capaç. Aquell home no parava d'augurar desgràcies particulars i misèries col·lectives. Vaig entrar a l'autovia que puja el port de muntanya mentre el presumpte analista es dedicava a desgarnar les quatre molles d'optimisme que podien quedar en l'ambient. La descripció del futur immediat feia feredat, i fou llavors que em va venir al cap que tot allò que profetitzava ho hauria pogut resumir en una sola frase: açò serà l'Any Deu! Efectivament, hem entrat en el 2010, i molts valencians recordem que l'any 10, el 1910, va ser un any catastròfic al nostre país. La fil·loxera es va afegir sense remordiments a una trista sequera i va portar la mort a les vinyes. La situació, que empentà moltíssima gent a l'emigració, provocà una reestructuració econòmica i laboral de gran magnitud. I si ho recordem, no és per la nostra longevitat, sinó perquè els fets van marcar tant la societat que ha quedat en la cultura tradicional com un referent de la desgràcia o del destrellat. A casa, a totes les cases de la comarca, quan diem que alguna cosa o alguna situació és l'Any Deu' volem donar a entendre que això és un desastre, un desgavell, un descontrol. I mira: ara tornem a passar un any deu que arriba justament en època de crisi, d'ajustos econòmics amb pocs miraments. Vejam si aconseguim que 'l'Any Deu' es mantinga entre nosaltres com una forma d'expressió habitual, però que continue referida al segle XX. Que el del XXI siga només una anècdota econòmica. Però tinc mala quimera.

10 febrer 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)